

PARTIDUL

Astăzi, poporul nostru sărbătorește aniversarea unui eveniment mare — 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, patru decenii și jumătate de luptă neobosită sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului, pentru independență și suveranitate națională, pentru progres și bunăstarea poporului.

Istoria partidului comunist e un șir neîntrerupt de lupte și nu a existat epocă în care conștiința și dragostea de patrie să se fi ridicat la asemenea înălțimi. De la începutul existenței partidului, poporul a simțit în el organizatorul altei lumi — lumea demnității, a adevăratei independențe și suveranității naționale, în care cei care produc toate bunurile și valorile necesare societății sunt liberi și stăpâni pe soarta lor.

Azi, când rostim cuvântul patrie — ni se înalță fruntea și privirile noastre culeg frumuseți noi, știm că rostim un cuvânt pe care l-a șlefuit în cei 45 de ani cu tot ce a avut mai bun în el: Partidul Comunist Român.

„Partidul nostru — se arată în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al IX-lea Congres — este continuatorul celor mai bune tradiții ale luptei de veacuri a poporului român pentru libertate națională și socială, el întruchipează trăsăturile înaintate ale proletariatului, are rădăcini viguroase în mișcarea muncitorească din România”.

Născut în clocotul luptelor revoluționare de la începutul celui de-al treilea deceniu al secolului nostru, partidul nostru își trage rădăcinile din viața, lupta și năzuințele muncitorilor, plugarilor și intelectualității progresiste, din mișcarea muncitorească născută o dată cu pătrunderea ideilor socialismului științific în România ultimelor decenii ale secolului trecut.

De la înființarea sa, partidul și-a închinat toate forțele pentru „triumful marelui ideal socialist” — așa cum a proclamat primul său Congres. Manifestându-se ca partid de acțiune, partidul nostru a dat mișcării revoluționare din România un program clar, a organizat în mod practic lupta pentru îndeplinirea lui.

În condițiile grele ale ilegalității și ale reprimărilor regimului burghez-moșieresc Partidul Comunist Român a stat permanent în fruntea maselor pentru apărarea intereselor lor vitale, a însușit proletariatului, tuturor celor ce muncesc încredere în forțele proprii, curaj și dirigență în lupta pentru progres social și național. Sub conducerea Partidului Comunist Român s-au desfășurat cele mai însemnate lupte revoluționare în perioada dintre cele două războaie mondiale. El a inițiat organizat și condus numeroase acțiuni muncitorești — ale metalurgiștilor, minerilor, petroliștilor, muncitorilor forestieri, tipografilor din București, Reșița, Cluj, Valea Jiului, Valea Prahovei, Timișoara precum și mișcări ale țărănimii.

Luptele muncitorești desfășurate între anii 1920-1933 au culminat cu luptele ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie — februarie 1933. Sufletul luptelor muncitorimii ceferiste și petroliste, organizatorul și conducătorul lor a fost partidul comunist, care a dezvoltat în fața întregului popor adevărul despre politica claselor exploatare de asigurare și jefuire a maselor muncitoare și de trădare a intereselor naționale. El a chemat muncitorimea la luptă hotărâtă împotriva curbelor de sacrificiu, mizeriei, înrăutățirii condițiilor ei de trai, împotriva înfeudării țării puterilor imperialiste, pentru a bara drumul fascismului și războiului.

Voie trece ani dar în istorie va rămâne înscris pentru totdeauna că în clipele grele pentru România unica forță politică din țară care s-a ridicat pentru salvarea ei de la catastrofa națională spre care o tirau clasele exploatare, a fost partidul comunistilor pe care nici prigoana, nici execuțiile nu l-au îngenucheat.

Incununarea luptei poporului nostru pentru cucerirea independenței naționale și a libertăților democratice o reprezintă victoria insurecției armate de la 23 August 1944, organizată și condusă de partid.

Avântul revoluționar care a urmat după triumful insurecției din August 1944 și-a gă-

sit expresia în marile acțiuni revoluționare de masă desfășurate sub conducerea Partidului Comunist Român pentru instaurarea unui guvern consecvent democratic, pentru democratizarea aparatului de stat, pentru înlăturarea reformei agrare.

România nu este astăzi numai republica democratică pe care o visa Nicolae Bălcescu și generația sa, ci așa cum se consfințește în Constituția țării — ea este o republică socialistă, în plină dezvoltare și înflorire, un stat al oamenilor muncii de la orașe și sate, suveran, independent și unitar, în care întreaga putere aparține poporului liber și stăpân pe soarta sa.

În cele patru decenii și jumătate de existență, partidul comunistilor a demonstrat că a fost și este într-adevăr ste-

(Continuare în pag. 3-a)

Steagul roșu

Organ al Comitetului orășenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orășenesc

Anul XVIII XXIII Nr. 5142

Duminică 8 mai 1966

4 pag. 25 bani

Adunarea festivă din Capitală cu prilejul celei de-a 45-a aniversări a Partidului Comunist Român

În sala Palatului Republicii a avut loc simbatică după-amiază adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Român.

Pe fundalul scenei, străjuite de steaguri roșii și tricolore, se văd datele festivelor 1921—1966 și inscripția „Trăiască cea de-a 45-a aniversare a Partidului Comunist Român”.

La adunarea festivă au luat parte numeroși membri de partid din anii luptei ilegale, conducători ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, activiști de partid, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene, oameni de știință, cultură și artă, generali și ofițeri superiori.

Erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România.

Ora 17. Primiți cu puternice aplauze și urale, în prezidiu iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Alexandru Drăghici, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Alexandru Moghioroș, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Maxim Berghianu, Petre Blajovici, Dumitru Coliș, Florian Dănilache, Janos Fazekas, Mihai Gere, Petre Lupu, Ilie Verdeț, Vasile Mănescu, Vasile Patilinel, Virgil Troian, Constanța Crăciun, Ilie Murgulescu, Gheor-

ghe Gaston Marin, Roman Moldovan, Constantin Pirvulescu, Gheorghe Stoica, Mihail Cruceanu, Gheorghe Vasilichi, Alexandru Sencovici, Ion Niculi, Petre Constantinescu-Iași, Ion Pas, Ion Popescu-Pufuri, Costache Țiuțulescu, Zaharia Tănase, Iancu Olteanu și alți vechi militanți ai mișcării muncitorești, membri ai C.C. al P.C.R., primii secretari ai comitetelor regionale de partid, președinți ai sfatului popular regional.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Constantin Pirvulescu.

În ovațiile celor prezenți a luat cuvântul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., care a prezentat expunerea „Partidul Comunist Român — continuator al luptei revoluționare și democratice a poporului român, al tradițiilor mișcării muncitorești și socialiste din România”.

Urmărită cu o deosebită atenție, expunerea a fost subliniată în repetate rânduri de aplauze puternice și îndelungate ale asistenței. După încheierea expunerii, minuate în șir răsuna urale și ovații în cinstea partidului.

În încheierea adunării festive a fost prezentat un program artistic.

Spectacolul a evocat lupta de veacuri a poporului nostru pentru libertate și progres social, pentru independență și unitate națională. În timp ce pe fundalul scenei sint proiectate imagini despre momentele de seamă din

istoria patriei, recitatorii dau glas gândurilor înflăcărâte ale lui Bălcescu, Kogălniceanu, Eminescu, Alecsandri, Coșbuc, ale cărturarilor de irute, însufleții de patriotism.

Sint evocate apoi momente importante din istoria mișcării muncitorești socialiste din România, precum și actul de importanță istorică al făuririi Partidului Comunist Român, eroica luptă a comuniștilor pentru interesele vitale ale poporului, pentru eliberarea de sub jugul fascist, pentru înlăturarea revoluției populare și construcția socialismului.

În încheiere, în marea sală au răsunat acordurile Internaționalei.

Asistența a răsplătit cu îndelungi aplauze programul artistic, care a reunit interpreți de frunte ai teatrelor bucureștene, soliști ai operii, formații ale ansamblurilor Armatei, „Ciocirlița” și „Perinița”.

Regia artistică a programului a aparținut lui Horea Popescu, conducerea muzicală lui Dinu Stelian, conducerea coregrafică lui Gheorghe Baciu, montajul cinematografic lui Mirela Iliescu.

Din partea Comitetului Central al P.C.R., artiștilor le-au fost oferite flori.

(Agerpres)

★

Adunarea festivă a fost transmisă la posturile noastre de radio și televiziune.

DE ZIUA GLORIOASEI ANIVERSĂRI COLECTIVELE RAPORTEAZĂ

Iordache Ștefan, șoferul Nagy Iosif, maistrul principal Bajura Ion și mulți alții care au fost mereu în fruntea colectivului.

Constructorii noilor obiective industriale din Valea Jiului cinstesc aniversarea partidului cu realizări importante.

În perioada celor 4 luni, colectivul T.C.M.M. a reușit să termine o seamă de obiective industriale însemnate, printre care funicularul și stația de concasare de la mina Dilja, ventilatorul de la puțul XI și instalația de inaldare de la Vulcan. În perioada respectivă, planul șantierului a fost depășit cu lucrări în valoare de 1867 000 lei, au fost obținute economii peste plan în valoare de 173 000 lei și s-a respectat încadrarea în manopera admisibilă.

Au depus o muncă susținută membri de partid ca zidarul Vasile Nicolae, Balaite Pavel, electricianul Borotea Iuliu, lăcătușii-montori Duca Ioan și Popa Ioan, mecanicul

Ioane lei economii la prețul de cost și 14 milioane lei beneficii.

Prin buna organizare a întrecerii socialiste, cu aportul brigăzilor de pe locomotive și al celor din ateliere, la Depoul de locomotive din Petroșani s-au realizat, încă în luna aprilie, angajamentele asumate în cinstea zilei de 8 Mai. Sarcinile de plan la producția globală au fost depășite cu 14,34 la sută, consumul specific de combustibil convențional redus cu 7,44 la sută, productivitatea muncii pe cap de salariat a fost depășită cu 16,53 la sută, iar la prețul de cost s-au obținut economii în valoare de 297 275 lei.

Executându-se reparații de bună calitate, s-a reușit ca nici o locomotivă să nu rămână defectă pe traseu sau produse.

La Uzina de reparat utilaj minier din Petroșani, întrecerea socialistă în cinstea aniversării partidului a dat roade bogate. Colectivul U.R.U.M.P. raportează depășirea planului producției globale pe 4 luni cu 7,76 la sută însumând produse în valoare de 3 214 000 lei, la producția marfă s-a obținut o depășire de 14,91 la sută, valoarea produselor peste plan ridicându-se la 6 177 000 lei, productivitatea muncii a crescut cu 5,44 la sută, iar economiile obținute peste plan se ridică la 530 000 lei. S-au dat peste plan: 69 tone utilaje miniere, 430 tone piese de schimb, 271 tone construcții metalice, 373 tone oțel lichid și alte produse.

CÎNT DE SLAVĂ PARTIDULUI

Peste vreme

— Gînduri la ce-a de 45-a aniversare a partidului

O! de cîte ori în ceasul
îndoii m-am plecat
Și în lutul galben pasul,
prins de glod, mi l-am uitat.

Ce nesiguri peste vreme
ochii mei s-au abătut
cînd neliniști, să mă cheme,
urcan din necunoscut.

Șovăielnic mi-era traiul
Și-n nemărginitul fum,
mi se mistuise raiul
și cu iadul, într-un scrum.

Bijbiind, am mers pe margini,
de prăpăstii, fără fund.
Pînă cînd...

... au prins imagini,
Gînduri limpezi, peste prund.

Am găsit atunci puterea
echilibrului moral.
Navă albă-n care vrerea
a pluit din val în val.

O! de-atuncea Cronos, zeul
Patruș-cinci de ani, și-a spus
peste vreme apogeul
celor scrise, tot mai sus.

Dar, mai sus de orice carte
scrisă, faptele vorbesc.
Pentru tot ce-am avut parte,
Drag Partid îți mulțumesc!

Țara

Tresaltă baladele-n ape,
Ca vinul în cupe de-argint.
Și doinele cîntă sub pleoape
De cer, sub al serii alint.

Și cîntă pădurile-n zare,
Cu foșnet de rînduri ce trec.
S-aude și vîntul la mare
Cîntînd, nave-n larg cînd petrec.

În matca lui timpul cuvîntă,
Pictînd nou pe tot ce e vechi.
Iar inima, gînduri frămîntă
Și-adun simfonii în urechi.

Tristețea-și ascunde obrazul,
Sub cîntecul muncii zvicnînd.
În lume, eu, stau pe pervazul
De vise, spre soare suînd.

MARIA DINCĂ

Grădinar de visuri

Către zări cu tine mă avînt,
Tu mă faci mai bun, mai înțelept
Soarele cu tine de-l aștept,
Viforul cu tine îl înfrunt.

Cînd mi-e greu la tine mă opresc,
Sînt atîtea taine-n jurul meu,
Ochii cînd prind ceață văd cu greu,
La izvorul tău mi-i limpezesc.

Înima spre tine mi-o deschid,
Să-mi sădești tărie și lumină;
Ți-oi întoarce-o iar, de roade plină
Grădinar de visuri, tu Partid!

C. IOAN

Pentru comuniștii țării

Mîndru-s patrie de tine
De urcarea ta semeșă!
Mîndru-s patrie de tine
Și de-nbușorata-ți față,
Că ți-a slobozit puterea
Și robiei i-a spart zidul,
Dîndu-ți cheia fericirii
Gel ce te-a condus: Partidul.

Sună țara și răsună
Bucuria ne adună,
Să se-audă peste zare
Că ni-i țara ca o floare,
Să răsună-n largul zării
Glasul strunelor viorii,
Glasul cîntului și-al horii
Pentru comuniștii țării.

(Din programul brigăzii artistice de agitație a E. M. Dîlja)

Fugit de sub escortă

Învăluite-ntr-un tablou seminoptac
Ziua și noaptea se-alungau. Tîrziu,
Pe boltă-arareori clipind molatec
Mai licărea luceafărul de zi.

Albastre liniști, văluri de mătase
Pe blindul fapt de ziuă de april
Le spinteca din cînd în cînd zefrul
Cum răvășește fața apei, un copil.

Dinspre oraș, pe umeda cărare
Un om tira spre codri flința lui domoală
Și silueta-i profilată peste zare
Părea că evadase de pe-o pinză picturală.

Pe el căzuseră în noapte-aceea sorții —
Cum se-abătea din cînd în cînd
pe deținutii — năpasta
Din toți, cel mai aprins fu el, și morții,
Au hotărît să-l deie încă-n noaptea asta.

Un gardian l-a scos
pe dosnica-nchisorii poartă;
Pe-un ton conspirativ îl îndemnase: fugi!
De-al vostru sint și eu; hai fugi odată!
Cît nu-i tîrziu; în munți mai poți s-ajungi.

Se depărtase patruzeci de pași în față
Și-apoi căzuse săgetat de plumbii
Ce hogotiseră prelung în dimineață
Cum cad din zborul lor înalt hulubii,

Nu l-au răpus atunci. Tiriș pe coate,
Sau frînt de mijloc ca în noapte furi
Se-apropie de codru; Nu mai poate
Și cade săgetat la marginea pădurii.

Un ultim gînd: tovarășii; și umbre
Ca mori de vînt în cap se-nvirtolesc
Ieșite din genuni afunde, sumbre,
Lumi de-o clipă-n clipse se sfîrșesc.

Apoi se-nfundă-n hăuri umbre, oameni
Se-astern tăceri, sau se pornesc vîntoase
Zidiri, granitice zidiri asemenea
Giganților, se-nalță-n locurile arse.

Și lumea toată-i zîmbet și lumină
Și oamenii parcă-au sorbit din soare;
De unde-afîta soare? Noua lume-i plină
De albi hulubi și de caiși în floare.

Se-arată moartea — chip mofostofelic;
Zimbește a-mpăcare muribundul
Și stăvilele vechii se desferic
Scăpînd în infimțuri albe gîndul.

Așa muri eroul, neștiut de nimeni
El ce trăise-n toate pentru toți
Și niciodată nu trăise pentru sine;
Pierî ascuns de lume ca un hoț.

I-un freamăt viu în codrii, liniști se destramă
Ca norii cei scămăosi bătuți de vînt,
Impuși în piepturile de aramă
Pădurea toată parcă-i plîns și cînt.

Se-mpinseră spre luminișuri ciute,
Sfioase, să nu-l tulbure pe mort.
De prin tîniși de nimenea știute
Impinse ca de-un nevăzut resort,

Jivinele se-adun — tăcut sobor
Clipesc din ochii lor sticloși a jale,
Și pleacă solitare sau în cîmpor
Smerite umbre-nceț-napoi pe cale.

Dormi umbră, dormi! Eternă pace,
Zimbești ca-n somn copiii de un vis frumos
Se vor abate veacuri noi incoace
Și oamenii cinsti-vor neștutul tău prinos.

Așa-l găsiră; împăcat cu sine,
Gonașii ordinei porniți pe urma lui
Cu chipul blind spre zorile senine
De dîncolo de moarte zîmbindu-i viitorului.

Lovește cizma leșul; risul gutural
Răsună spart în liniștea invollă;
Și-au consemnat călăi-ntr-un proces-verbal:
„Azi, opt a lunii, ora șase...

Somat și împușcat
Pe Ion C. Ion... un comunist periculos
fugit de sub escortă”.

I. CIOCLEI

CĂRTICICA

Era prin iarna lui 1941.
Peste mica noastră co-
lonie, compusă din ci-
teva bărci răstirale pe
coama unui deal și că-
ra noi le ziceam case,
se lăsase, o dată cu In-
serarea, un ger de cră-
pau lemnele. Oamenii,
trudiți, se retrăseră de
mult prin case. Doar din
cînd în cînd cite un cli-
ne mai lătra sîrgînd li-
niștea din jur. Noi,
strînși cu toții în jurul
sobei în care mocneau
cițiva cărbuni, ascultam
șuierul vîntului pătrun-
zînd prin crăpături în
casă. Deodată, două îm-
pușcături una după alta,
ne-au făcut să tresarim.
Ochii întrebători ai ma-
mei s-au îndreptat spre
tata. Acesta nu a răs-

mă a chemat-o pe mama
să-i dea ajutor. În noap-
tea aceea, tata a rămas
cu rînitul în camera
cealaltă. I-am auzit vor-
bind pînă spre ziuă cînd
am așipit. Dimineața, o-
mul nu mai era la noi.
În schimb, în ochii tatii
am zărit un licăr de bu-
curie. Avea în mină o
cărțicică.

De atunci nu s-a des-
părțit niciodată de cărți-
cica aceea. L-am văzut
de multe ori buchisînd
în ea cu greu pînă noap-
tea tîrziu. Ba a impru-
mutat-o și cîtorva ortaci
de-ai lui. L-am rugat me-
reu să-mi spună ce scrie
în ea. De fiecare dată
însă mi-a răspuns că mai
tîrziu.

Pe omul care venise

Povestire

de C. COTOȘPAN

puris nimic. Ne-a aruncat
doar nouă, copiii, în
treacă, o privire liniști-
toare. Nu după mult
timp alară s-au auzit pași
grăbiți, apoi citeva bă-
tdi scurte dar insistente
în ușă. Mama i-a făcut
semn tatii să nu răspun-
dă. El însă nu i-a dat
ascultare și a ieșit alară.
Cînd s-a întors, în spa-
tele lui am zărit un om
tras la față, slăbit. Ma-
ma i-a aruncat tatii o
privire muștrătoare. Tata
a ridicat din umeri și
a zis:

— Ce voia să fac?
Omul e rînit... Și-apoi
jandarmii...

— Bine, dar copiii?
De abia atunci am ob-
servat că omul care ve-
nise cu tata ținea cu
stînga la piept brațul
drept din care picura
sînge. Mama n-a mai zis
nimic. De alară se au-
zeau înjurături și scriș-
nel de bocanci cu ține.
apoi bătăi surde în ușă.
Tata i-a făcut semn stră-
inului să treacă în ca-
mera cealaltă, apoi, li-
niștit, a ieșit din casă.
Nu știu ce-o fi discutat
cu cei de alară dar în-
tr-un tîrziu am auzit pe
unul spunînd:

— Mama lui de comu-
nist, de pușcăriaș, pu-
nem noi mina pe el. Nu
ne scapă. Sînt sigur că
l-am nimerit. Trebuie să
fie pe aproape...

Cînd s-a întors tata,
noi eram încă speriați.
S-a apropiat de noi, ne-a
mingiial, și apoi ne-a
spus:

— Voi, copii, nu ați
văzut pe nimeni. M-ați
înțeles? Trebuie să-l a-
jutăm. Jandarmii astia...

Știam că tata nu-i pu-
tea suferi pe jandarmi
de cînd îl luaseră într-o
zi la post și-l bătuseră.
de cînd îl luaseră într-o
zi la post și-l bătuseră.

Apoi tata a trecut în
camera unde îl trimise-
se pe rînit. Mai pe ur-

rînit în noaptea aceea
la noi, l-am mai văzut
de 2—3 ori. A venit tot
seara și de fiecare dată
a stat pînă tîrziu în
noaptea de vorbă cu ta-
ta și cu alți cițiva prie-
teni de-ai lui.

Într-o zi a venit însă
necazul și pe capul nos-
tru. Tata nu s-a mai în-
tors acasă de la lucru.
Au venit în schimb, jan-
darmii să facă perchezi-
ție. Cînd i-am văzut în-
trînd, m-am repezit la
locul unde știam că tata
își ținea cărțicica. Îmi
era teamă că aceștia, gă-
sind-o, o vor lua cu ei
și dacă tatii îi plăcea nu
putea fi decît o carte
bună, interesantă. Am
ascuns-o în sîn. Jandarmii
au răsturnat toată
casa dar n-au găsit ni-
mic. Tata însă nu s-a
întors acasă. Mai tîrziu
am ascuns cartea într-un
loc ștut numai de mu-
ne, bine învelită în zie-
re și pusă într-o tavă de
țablă. N-am îndrăznit să
o deschid. Tata îmi spu-
sesse că încă nu mi-a ve-
nit rîndul. De abia peste
doi ani, cînd s-a întors
într-o dimineață, slăbit
de era să nu-l mai cu-
noaștem, m-am putut uita
în carte. De cum a in-
trat tata pe ușă, m-am
repezit la locul unde o
ascunsesem și i-am a-
dus-o într-un suflet. A
fost ziuă cea mai feri-
cită. Tata m-a sărutat pe
amîndoi obraji și cu la-
crimi de bucurie în ochi
mi-a spus:

— Bravo Nicolae. Se
vede că ești bălatul meu.
Știi ce țel de carte e?
I-am făcut semn că
nu. A luat cartea în
mîinile sale mari, acum
slăbite, și a început să
citească încet: „Mani-
festul Partidului Comu-
nist” Atunci n-am înțe-
les prea mult de ce tata
ținea așa de mult la a-
ceastă carte.

Prinosul iubitorilor de frumos

Clubul din Lupeni a îmbrăcat haine noi în
cinstea mării sărbători. Holurile de expoziții,
renovate de curînd, găzduiesc, începînd de ieri,
darul artiștilor amatori și consacrați celui care a
deschis drumul tuturor spre cultură și artă —
partidul.

Prinosul iubitorilor frumosului stă materializat
în cele două expoziții organizate cu acest prilej.
Expoziția de artă plastică deschisă sub auspi-
ciile cenaclului Uniunii Artiștilor Plastici din Pe-
troșani cuprinde lucrări executate de artiști con-
sacrați, membri ai acestui cenaclu. Lucrările
care abordează o tematică variată din istoria
Văii Jiului, sînt executate în ulei, monotipie,
gravuri în metal și lemn și sînt semnate de
Matyas Iosif, Tellmann Iosif, Fodor Kalman, Bianu
Elena, Szilagyi Adalbert, Szilveszter Ecaterina și
Szilveszter Victor.

Cercul de fotomatori a organizat o expoziție
cu lucrările personale ale fotografatorului Nau-
ciuc Ioan, filator la „Viscoza” Lupeni. Expoziția
cuprinde 24 lucrări alb-negru și este intitulată:
„Lupeni, ieri și azi”.

„BUGURIE” — tempera de Viorel Vasile.

„SPRE SOARE” — linogravură de Nagy Ervin

(Continuare din pag. 1-4)

garet și apărătorul intereselor fundamentale și vitale ale poporului nostru. Oamenii muncii știu că profundele schimbări petrecute în viața lor au devenit posibile prin aplicarea liniei consecvente a partidului de construire a socialismului. Pe baza acestei politici, poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, a schimbat în mod radical înfățișarea patriei sale, transformând-o dintr-o țară cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiată, într-un stat industrial-agrar înaintat, cu o cultură înfloritoare, bucurându-se de prestigiu pe plan internațional.

Cresterea potențialului economic al țării este ilustrată de faptul că producția industrială globală a fost în 1965 de 2,25 ori mai mare decât în 1959. În prezent întreaga producție industrială a anului 1938 se realizează în cca. 6 săptămâni, a construcției de mașini în 15 zile, a chimiei în 9 zile. Industria și-a afirmat tot mai mult rolul de ramură conducătoare a economiei naționale, ponderea ei în venitul național a crescut de la 41 la sută în 1959 la 48 la sută în 1965.

Dezvoltarea economiei a asigurat creșterea venitului național cu aproape 65 la sută față de 1959. Ritmul de creștere a venitului național al României este cunoscut ca unul dintre cele mai rapide ritmuri ce au fost înregistrate în Europa în perioada 1950-1960.

Paralel cu dezvoltarea forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale a socialismului, Partidul Comunist Român a stabilit linia politică generală în vederea transformării socialiste a agriculturii și întăririi neconținute a alianței clasei muncitoare cu țărâna muncitoare. Cooperativi-

zarea agriculturii s-a caracterizat prin înaintarea treptată, continuă, pe măsura creării bazei tehnico-materiale, prin creșterea neîntreruptă a producției agricole pe întreaga perioadă a cooperativizării.

Triumful deplin al socialismului la orașe și sate, lichidarea pentru totdeauna a exploatarea omului de către om, reprezintă cea mai mare victorie politică a partidului nostru după cucerirea puterii: ea intruchipează înfăptuirea visurilor pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare, ai poporului român.

Luminosul program adoptat

PARTIDUL

de Congresul al IX-lea în vederea ridicării pe o treaptă superioară a procesului de desăvârșire a construcției socialiste, situează în continuare în centrul politicii economice a partidului industrializarea socialistă a țării, creșterea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție, introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale științei, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție — condiții hotărâtoare a creării unei industrii și economii moderne.

La baza progresului general al societății, partidul pune dezvoltarea continuă a economiei. Dinamica economiei în viitorii 5 ani este oglindită de creșterea venitului național într-un ritm mediu anual de cca. 7 la sută. Producția va crește anual cu 10,5 la sută ceea ce înseamnă menținerea în continuare a unui ritm intens de dezvoltare industrială a țării. În perioada 1966-1970 valoarea sporului de

producție industrială va fi de aproximativ 110 miliarde lei, față de cca. 70 miliarde lei în anii 1961-1965. Cât de mult va crește potențialul nostru industrial rezultă din faptul că, întreaga producție din 1938 se va realiza la sfârșitul planului de 5 ani în numai 24 de zile.

Partidul nostru a acordat și acordă în continuare o atenție deosebită dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii. Congresul al IX-lea al partidului și Plenara Comitetului Central din 11-12 noiembrie 1965 au stabilit măsurile menite să asigure o puternică bază tehnico-materia-

lă a agriculturii și perfecționarea conducerii și planificării ei. Măsurile preconizate de partid pentru dezvoltarea agriculturii vor duce la creșterea producției agricole globale cu cca. 20 la sută față de media anilor 1961-1965.

Scopul suprem al politicii partidului și al statului socialist îl constituie satisfacerea tot mai deplină a nevoilor materiale și spirituale ale poporului, dezvoltarea multilaterală a omului. Exprimind această politică, noul plan cincinal prevăde un ansamblu de măsuri pentru sporirea veniturilor salariaților și țărânilor, largirea bazei materiale și dezvoltarea activităților social-culturale, îmbunătățirea condițiilor de locuit și a serviciilor edilitare. Înăptuirea lor va asigura un nivel de viață și de civilizație mai ridicat; binefacerile socialismului vor fi tot mai puternic simțite în fiecare familie, în viața fiecărui cetățean, a întregului nostru popor.

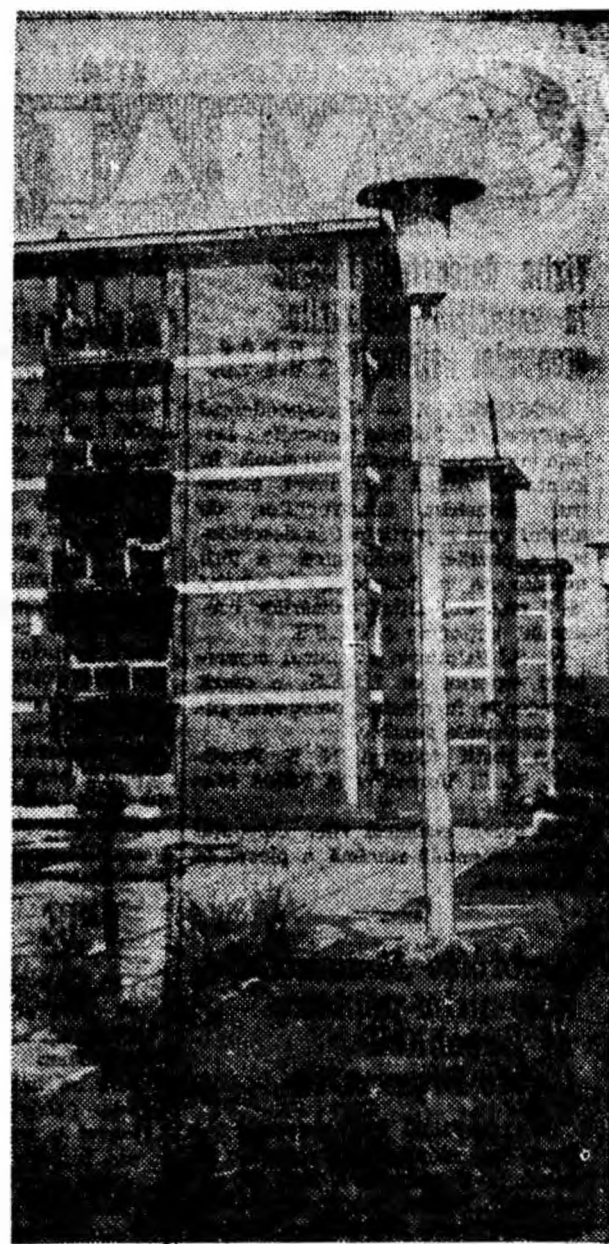
Amploarea pe care o capătă desăvârșirea construcției socialiste determină creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate, garanția de bază a înaintării pe calea socialismului și comunismului. Astăzi, nu există domeniu al construcției socialiste în care organele și organizațiile de partid să nu acționeze ca adevărate forțe motrice, conducând și îndrumând întreaga activitate, mobilizând masele la înăptuirea politicii partidului. Partidul Comunist Român întărește continuu unitatea și coeziunea rindurilor sale, îmbunătățește formele organizatorice și metodele de muncă în raport cu noile sarcini, înăptuiește consecvent principiile și normele leniniste ale vieții de partid.

Mai puternic și mai unit ca oricând, partidul unește în rindurile sale un milion 518 mii de membri dintre cei mai buni, mai harnici, mai conștiinței muncitori, țărani și intelectuali.

Nutritiv încredere nețărmurită în partid, în justețea drumului pe care ne călăuzește, clasa muncitoare, țărâna și intelectualitatea, întregul nostru popor, sînt strîns unite în jurul Partidului Comunist Român. Pretutindeni în orașele și satele patriei, în combinate, fabrici și uzine, în unitățile socialiste din agricultură, pe șantierele marilor construcții, în instituturile de proiectări și cercetări, în școli și universități, oamenii muncii întâmpină cea de-a 45-a aniversare a partidului nostru cu realizări importante, dînd viață programului elaborat de partid la Congresul al IX-lea.

Cu realizări deosebite au întâmpinat această luminoasă sărbătoare și oamenii muncii din Valea Jiului. Harnicii mineri au extras peste sarcinile de plan pe primele 4 luni 24.000 tone de cărbune, obținînd 11.500.000 lei economii suplimentare la prețul de cost. Asemenea realizări raportează astăzi și muncitorii energeticieni, textiliiști, forestierii, ceferiștii — toate colectivele de muncă din Valea Jiului.

Noile angajamente luate în întrecerea socialistă exprimă adevărată deplină a oamenilor muncii din bazinul nostru față de politica partidului, hotărîrea lor fermă ca, sub glorioul steag de luptă înălțat acum 45 de ani, să contribuie cu puterea brațelor și a minții la înflorirea continuă a scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

Lupeni. O realitate din visul despre înălțimi al orașului.

De două ori angajamentul

Printre colectivele siluate pe primele locuri ale „clasamentului harniciei” se află și cel mai tânăr sector al minei Lupeni, sectorul I. Luni de-a rîndul, minierii sectorului și-au depășit substanțial sarcinile de plan, iar în cinstea celei de-a 45-a aniversări a creării P.C.R. raportează un succes însemnat: o depășire de peste 3.000 tone de cărbune. Aceasta înseamnă de două ori angajamentul asumat de acest colectiv în împlinirea marii aniversări.

Depășirea are o explicație semnificativă:

Sectorul a lucrat ritmic lună de lună și decadă de decadă în perioada scursă de la începutul anului și n-a avut în nici o lună vreoa brigadă sub plan. Printre brigăzile cu aportul cel mai mare la succesele colectivului se află cele conduse de minierii Stuparu Iulian, Golea Nicolae, Fozfo Alexandru și Bleoju Dumitru. Semnificativ este și faptul că în primele două zile ale acestei luni minierii sectorului au continuat să lucreze cu același avînt, extrăgînd din abatajele lor 150 tone de cărbune peste plan.

Oamenii energiei

Glorioasa aniversare a Partidului Comunist Român este întâmpinată de colectivul uzinei Paroșeni cu o cantitate de 6.000.000 kWh energie electrică produsă peste plan și majorarea angajamentului de întrecere la 500.000 kWh.

Pentru cucerirea noului obiectiv de întrecere, oamenii centralei s-au angajat într-o muncă entuziastă, rodnică, obținînd victorii însemnate. Inginerul Traistă Eugen, secretarul comitetului de partid al termocentralei ne-a relatat două dintre aceste victorii.

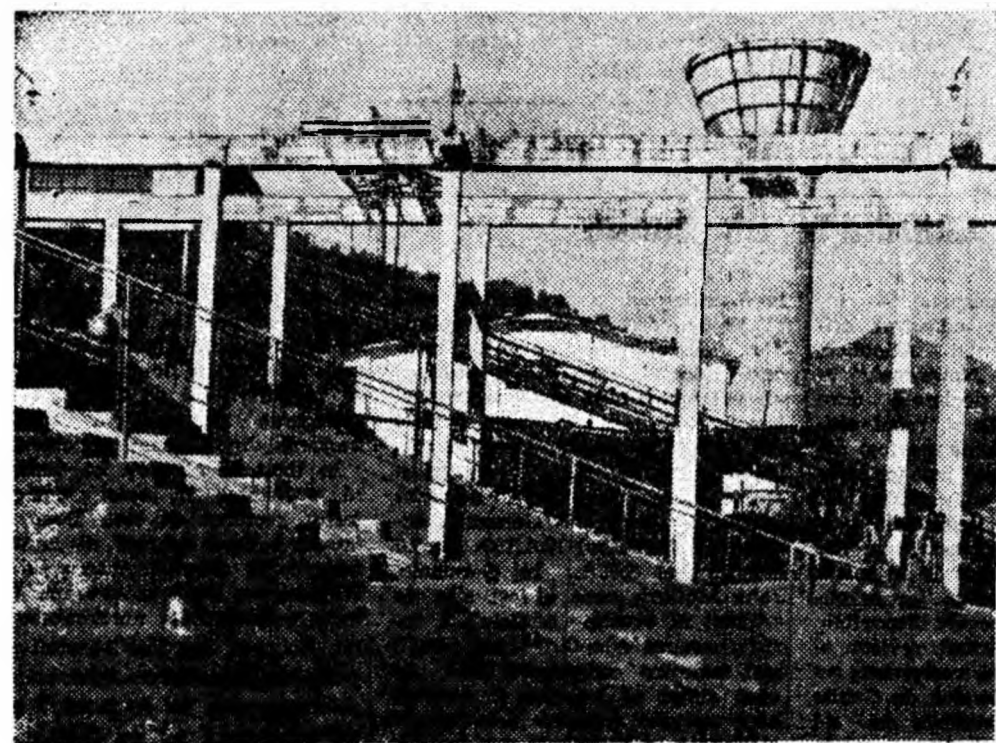
Pentru perioada 12 aprilie — 26 mai a. c. a fost programată reparația mijlocie a cazanului nr. 1. În dorința de a scurta termenul de reparație s-au luat măsuri orga-

nizatorice corespunzătoare, trecîndu-se la regimul de lucru de trei schimburi. Dar, scurtarea termenului de reparație a fost determinată în mod hotărîtor de muncitorii secției de reparații termomecanice, animați de năzuința comună de a reda în exploatare în timpul cel mai scurt cazanul aflat în reparație. Prin munca neobosită, plină de inițiativă a muncitorilor din secție, cazanul a fost pus în funcție la 6 mai, cu 18 zile înainte de termen. Asta înseamnă milioane de kilowați ore livrați în plus sistemului național.

În reducerea termenului de execuție a reparației s-au evidenciat echipele conduse de comunistii Vodislav Victor, Smiguleț Carol, Tențu Ioan, Anghel Ioan, Surdu Va-

sile, Mareș Gheorghe, Bizdic Ștefan și Cernodolea Valer.

Iată și a doua victorie. În zilele de 1 și 2 mai, din inițiativa colectivului centralei și cu aprobarea forului tutelar s-a organizat, cu titlul de experiență, spălarea turbinei nr. 4 de dopurile de săruri cu turbina în funcțiune. După circa 60 de ore de muncă, spălarea turbinei după această metodă, utilizată pentru prima dată în țară, a dat rezultate excelente. Este vorba de o adevărată performanță, ținîndu-se cont că pînă acum o asemenea operație necesita 10 zile de muncă. La reușita experimentării și-au adus contribuția în mod deosebit inginerul Niță Nicolae, șeful secției și maestrul principal Dragomir Gheorghe.

Ceva din constelația industrială de la suprafața minei Dîlja.

Mereu la datorie

Personalitatea ta s-a născut și conturat pe fundalul istoriei acestei Văi, în luptă, în anii marilor înfruntări cu o lume nedreaptă. Te-ai ridicat ca o forță; ai intrat nădejdea într-o viață mai bună a mulțimii oropsite, certitudinea schimbării orînduirii crude într-o societate a bunăstării și demnității. Ai fost rodul nădejdi și speranței chemat să comanzi unitățile, să mobilizezi îndrăgirea mulțimii oropsite împotriva foamei și tuberculozei, împotriva șomajului și ignoranței. Ai înțeles mai adînc și ai fost mai dîrz în luptă pentru adevărul că omul are dreptul la viață. Dacă în abataj sudoarea curgea din belșug, la ziua omul își merita dreptul de a trăi omește! Dacă prin cotloanele minei trupul trebuia să se încovoie sub grinzile apăsate de stîncile subterane, sus, la ziua, era firesc ca minerul să aibă dreptul de a nu-și apleca fruntea în fața nici unui patron.

Aceste adevăruri le explicai oamenilor; în numele acestor adevăruri simple chemai la luptă. Ai fost dîrz și

cutezător, sigur de justețea acestor adevăruri; în numele dreptului la o viață frumoasă, bogată și împlinită, ai chemat la luptă sub steagul Partidului Comunist Român truditorii adîncurilor în august 1929. Gloanțele zbirilor dictaturii burgheze nu te-au clătinat. Ai continuat să fii în fruntea acțiunilor protestatare, să înțești ura dreaptă împotriva stăpînirii ucigăse care și-a găsit sîrșitul o dată cu lumea nedreaptă în gloriosul August 1944.

A răsarit soarele. Deasupra azezării miniere a răsunat Internaționala. „Hai la luptă cea mare...”, „Ziua cea mare a venit...”. Da, aceste refrene erau tot o chemare la luptă. O chemare care în inimile minerilor, sleiți de puteri în urma anilor războiului, a avut un puternic ecou. „Cărbune pentru front!... Cărbune pentru victorie!”. Apoi cărbune pentru uzinele și fabricile reconstruite din cenușă. Cărbune pentru temelii unei vieți noi, năzuite în anii de bezna.

Anii noi, luminoși te-au găsit tot la datorie: în frun-

te; exemplu, combatant în prima linie. Ai devenit profesor și educator, ai luat în gîngă tine o nouă generație de mineri, ai format-o, ai educat-o spre a deveni continuatoarea demnă a tradițiilor din această Vale. L-ai învățat pe tîndrul miner nu numai să taie cărbunele, l-ai transmis, o dată cu imaginile trecutului revoluționar, răspunderea rolului ce-l are minerul în lumea socialistă; l-ai învățat să înțeleagă adîncul rost al cărbunelui — declanșator de energii atât de necesare. L-ai investit cu încrederea, dîrzenia, personalitatea ta. Iar această investire a chezurii contopirea personalității tale robuste cu personalitatea tîndrului dornic de a se dauri marelui cauze de făurire a socialismului. La fel de dîrz și dinamic, cu sufletul la țel de înaripat pe frontul construcției socialiste, în persoana noii generații a acestei Văi, în trecutul zburcînat ca și în prezentul luminos al rămas tot tu, omul vrednic al marelui Partid Comunist Român!

Ion DUBEK

VIATA INTERNATIONALA

Vizita delegației române la expoziția realizărilor economice naționale a U.R.S.S.

MOSCOVA 7. — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: Delegația guvernamentală română, în frunte cu Mihai Marinescu, ministru al industriei construcțiilor de mașini care a participat la deschiderea expoziției economice a țării gazdă de la Moscova, a vizitat la 7 mai expoziția realizărilor economice naționale a U.R.S.S.

N. S. Patolicev, ministrul comerțului exterior al U.R.S.S., a oferit o recepție în cinstea delegației guvernamentale române.

Au rostit toasturi N. S. Patolicev, K. E. Vorosilov și Mihai Marinescu.

În seara aceleiași zile, delegația guvernamentală română a plecat la Leningrad.

Ambroise Neumazalai noul prim-ministru al Republicii Congo-Brazzaville

BRAZZAVILLE 7 (Agerpres). — După cum menționează agențiile de presă, la Brazzaville a fost dat publicității vineri un decret semnat de președintele Massemba Debat, în care se anunță componența noului guvern. Ca prim-ministru al Republicii Congo-Brazzaville, în locul lui Pascal Lissouba, demisionat recent, a fost numit Ambroise Neumazalai, care este în același timp prim-secretar al Mișcării naționale a revoluției, partidul de guvernământ.

Populația R. F. Germane

BONN 7 (Agerpres). — Potrivit unor date statistice oficiale publicate la Bonn, populația R.F.G. s-a cifrat la sfârșitul anului 1965 la 59,3 milioane de persoane, ceea ce reprezintă o ușoară creștere în raport cu situația din anul precedent.

Dintre aceștia 31,1 milioane sînt femei, iar restul de 28,2 milioane bărbați. Statistica amintită a stabilit, de asemenea, că numărul muncitorilor străini angajați actualmente în Germania occidentală depășește cu mult 1 milion.

CORRESPONDENȚĂ Un cabinet al fantomelor

PARIS 7. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: După termenul folosit chiar de Francois Mitterrand, contraguvernul pe care îl prezidează și a cărui compoziție a anunțat-o trebuie să constituie o echipă politică care să combată politica actualului guvern și să facă propuneri. Acest contraguvern este împărțit în șase sectoare: afaceri externe și apărarea națională; educație națională și cultură; probleme sociale și administrative; planurile de stat; probleme economice și financiare și, în sfârșit, drepturile omului și ale cetățeanului.

Presă de opoziție de vineri privește cu rezervă și uneori cu severitate compoziția acestui contraguvern prezentat de Mitterrand. Ziarul „Le Figaro” consideră că acest cabinet de opoziție „intră în viața politică sub auspiciu puțin strălucite”. „Dl. Mitterrand, scrie „Combat”, dacă ar fi vrut să compromită definitiv prestigiul Federației stîngii

democrate și socialiste în fața opiniei publice, n-ar fi procedat altfel. Contraguvernul său este, într-adevăr, caricatura cea mai grosolană a ceea ce pretinde să inspire teama. Se găsesc aici nume care de opt ani și-au atras disprețul și dezaprobaria opiniei publice”.

„Les Echos” consideră că „este interesant de notat că Guy Mollet

Paris

capătă răspunderile care sînt astăzi rezervate generalului de Gaulle, adică diplomația și apărarea națională. Atribuirea acestor sectoare capitale lui Guy Mollet dau contraguvernului lui Francois Mitterrand, fără îndoielă, o coloratură europeană și atlantică”. „Paris Jour” scrie la rîndul său că „atitudinea reprezentanților Federației apare foarte apropiată de aceea a centrului democratic al lui Lecanuet. Lucrul acesta este, în special,

adevărat pentru politica externă, sentimentele pro-atlantice și pro-europene ale lui Guy Mollet, Defferre și Hirsch fiind bine cunoscute”.

Oficiosul „Le Nation” este de părere că „acest cabinet fantomă este în realitate un cabinet al fantomelor” și conchide: „Ce va contesta acest contraguvern? Ce va pune sub semnul întrebării, dacă nu politica celei de-a Cincea Republici, cu alte cuvinte independența Franței? Ce va propune, dacă nu reînnoirea la vechile greșeli ale politicii celei de-a Patra Republici și la aprobarea sistematică a pretențiilor atlantice?”.

Singurul ziar care aprobă contraguvernul este „L'Aurore”, dar și acest ziar constată că „această echipă nu reprezintă decât Federația, cu alte cuvinte, doar o fracțiune a opoziției. Acțiunea aceasta nu va putea fi în mod efectiv reală, decât dacă va angaja în același timp toate tendințele, de la socialiști și pînă la centru”.

In întîmpinarea alegerilor în Sovietul Suprem al U. R. S. S.

Apelul adresat alegătorilor de C.C. al P.C.U.S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — La Moscova a fost dat publicității apelul adresat de C.C. al P.C.U.S. în legătură cu alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Sint scoase în evidență succesele obținute în țară în cei patru ani care au trecut de la ultimele alegeri și sînt expuse planurile de viitor. În ultimii patru ani, se arată în apel, în U.R.S.S. au fost înfăptuite măsuri importante în ce privește creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii. P.C.U.S. își propune drept cea mai importantă sarcină creșterea în continuare a bunăstării oamenilor sovietici. Pînă în 1970, pentru construcția întreprinderilor producătoare de măr-

furi de larg consum va fi investită o sumă de aproape două ori mai mare decît în cei cinci ani precedenți. Caracterizînd programul de dezvoltare a agriculturii, în apel se amintește că investițiile în această ramură se vor dubla. Adresîndu-se intelectualilor sovietici, C.C. al P.C.U.S. arată că în prezent în U. R. S. S. învață aproximativ 70 000 000 de oameni. U.R.S.S. ocupă poziții avansate în cercetările cosmice, în fizica nucleară, în matematică, electronică, radiotehnică, energie.

Puterea sovietică, se arată în apel, asigură participarea reală a maselor muncitoare la conducerea statului. La activitatea sovietelor

de deputați ai oamenilor muncii participă peste două milioane de deputați. C.C. al P.C.U.S. consideră necesară perfecționarea continuă a activității sovietelor.

P.C.U.S., se arată în apel, va întări în continuare prietenia și colaborarea cu țările sistemului socialist mondial, solidaritatea proletară cu oamenii muncii din întreaga lume, va acorda sprijin popoarelor oprimate, va lupta pentru preîntîmpinarea unui război mondial, va urmări cu vigilență uneltirile agresorilor și va menține la nivelul necesar puterea de apărare a țării, va traduce în viață principiul coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii sociale diferite.

In preajma discuțiilor preliminare anglo-rhodesiene

LONDRA 7 (Agerpres). — Din Londra se anunță că la începutul săptămîinii viitoare vor începe discuțiile preliminare anglo-rhodesiene, în cel mai mare secret, „unde va în capitala Angliei”. Cele două părți urmează să discute posibilitățile unui acord în conflictul dintre guvernul britanic și șeful guvernului minoritar Ian Smith, care a proclamat unilateral „independența” Rhodesiei.

LONDRA 7 (Agerpres). — Vineri seara a avut loc la reședința primului ministru britanic, Harold Wilson, o reuniune restrînsă a cabinetului englez consacrată pregătirii viitoarelor tratative cu reprezentanții guvernului sud-rhodesian. La discuții au luat parte ministrul de externe Michael Stewart, ministrul finanțelor James Callaghan, lordul cancelar Gardiner și ministrul pentru problemele Commonwealthului, Arthur Bottomley.

SALISBURY 7 (Agerpres). — Șeful regimului de la Salisbury, Ian Smith, a avut vineri seară o convorbire cu cei trei membri ai delegației rhodesiene care au plecat sîmbătă dimineață spre Londra, unde — potrivit agenției U.P.L. — vor avea convorbiri neoficiale cu oficialitățile britanice. Delegația rhodesiană este alcătuită din Cornelius Greenfield, principalul consilier economic al lui Smith, Stanley Morris, președintele Oficiului pentru serviciile publice din Rhodesia și Gerald Clarke, secretar al cabinetului primului ministru.

LONDRA 7 (Agerpres). — Ministrul afacerilor externe al Zambiei, S. Kapwepwe, care a sosit vineri seara la Londra, venind de la Stockholm, a calificat tratativele dintre Anglia și guvernul lui Ian Smith drept „o inițiativă rușinoasă”. Începînd aceste discuții cu regimul sud-rhodesian, a spus ministrul de externe al Zambiei, Marea Britanie „și-a călcat în picioare propriile sale principii”.

Bazele politicii externe a Afganistanului

KABUL 7 (Agerpres). — Răspunzînd unor interpelări în parlament în legătură cu politica externă a guvernului său, primul ministru al Afganistanului, Maiwandwal, a arătat că aceasta se bazează pe principiile neutralității, neangajării, respectului reciproc, coexistenței pașnice, luptei pentru pace și respectării Cartei O.N.U. Afganistanul, a spus el, va promova în continuare o politică de dezvoltare a relațiilor cu toate țările vecine.

Opinii pentru încetarea războiului din Vietnam

Peste 200 de femei din New York au demonstrat vineri în fața reședinței senatorului Jacob Javits, cerînd să se pună capăt războiului din Vietnam. Manifestantele reprezentînd organizația „Femei luptă pentru pace” au predat senatorului o petiție purtînd 25 000 de semnături, în care se cere S.U.A. să pună capăt bombardamentelor din R. D. Vietnam și să înceteze războiul în Vietnamul de sud.

După cum transmite agenția „Australian Associated Press”, Partidul laburist și Federația muncii din Noua Zeelandă au cerut guvernului să retragă soldații neozelandezi care participă alături de trupele americane la războiul din Vietnam.

M. Tans, președintele Partidului socialist olandez, a remis luni ambasadorului american din Haga spre a fi transmisă președintelui Johnson, o scrisoare deschisă referi-

toare la războiul din Vietnam. Referindu-se la neliniștea crescîndă care se manifestă în Olanda în legătură cu prelungirea ostilităților, autorii scrisorii cer încetarea bombardamentelor împotriva R. D. Vietnam.

Ziarul „Voice of the People of Tailanda” publică un editorial în care cheamă poporul thailandez să se opună dizlocării de trupe tailandez în Vietnam. Hotărîrea guvernului thailandez de a trimite aceste trupe, scrie ziarul, contravine aspirațiilor celor 30 milioane de tailandezi, acordurilor de la Geneva și principiilor dreptului internațional și constituie o provocare la adresa păcii în lumea întreagă.

Conferința anuală a secției din Wales-ul de sud a Sindicatului național al minerilor britanici a adoptat joi o rezoluție, care cere guvernului Marii Britanii să intervină pe lângă guvernul S.U.A. în vederea încetării bombardamentelor din Vietnam.

Împotriva adoptării de către Bundestagul vest-german a legislației excepționale

BONN 7 (Agerpres). — Peste 360 de profesori universitari din R. F. Germană au adresat Uniunii Sindicatelor din această țară o scrisoare, prin care cer insistențios desfășurarea unei lupte active în scopul împiedicării adoptării de către Bundestagul vest-german a legislației excepționale. În scrisoare, semnată de savanți remarcabili din Germania federală, printre care și W. Forssmann, laureat al premiului No-

bel, se subliniază faptul că adoptarea legislației excepționale are drept scop lichidarea definitivă a drepturilor democratice ale cetățenilor vest-germani.

Unul din inițiatorii acestei scrisori, profesorul Maus, a declarat că numărul profesorilor vest-germani, care se pronunță împotriva legislației excepționale, crește din zi în zi mai mult.

„Newsweek” despre ofensiva administrației Johnson împotriva generalului de Gaulle

NEW YORK (Agerpres). — Într-un articol despre adîncirea crizei din sînul Alianței Atlantice, revista americană „Newsweek” arată că „ultimele declarații dure ale lui Ball și Rusk și tonul ultimelor note americane nu au fost decât primele salve de tun în noua ofensivă globală a Administrației Johnson împotriva generalului de Gaulle”. Arătînd că campania anti-gaullistă se desfășoară în secret prin canale diplomatice, iar în public prin toate mijloacele disponibile de propagare a știrilor, revista apreciază că „nici un compromis nu este posibil cu generalul de Gaulle și că singura modalitate de a-l influența este de a trece peste capul său”. „Strategii politice de

la Washington, scrie revista, speră să se adreseze direct deputaților, generalilor și alegătorilor francezi, obiectul fiind de a provoca un vot antigaulist la alegerile parlamentare franceze din anul viitor”. În sfera diplomatică, continuă revista, obiectivul S.U.A. este de a stabili un „directorat” neoficial S.U.A. — Anglia — Germania occidentală în cadrul N.A.T.O. Fostul comisar al S.U.A. în Germania, John McCloy, care a fost ales ca arhitect al acestui „edificiu” a insistat asupra adoptării unei poziții mai energice a Bonnului față de noul statut al trupelor și escadrilelor aeriene franceze actualmente staționate în Germania occidentală. S.U.A., care au avertizat de pe acum

că vor retrage armatele nucleare pe care le-au pus la dispoziția forțelor franceze din Germania occidentală, ar dori ca Bonn să riposteze împotriva lui de Gaulle, cerînd retragerea completă a trupelor franceze din Germania occidentală. În timp ce McCloy își desfășoară activitatea în acest domeniu, fostul secretar de stat, Dean Acheson, acționa ca șef al „statului major” pe frontul intern de la Washington. Pînă în prezent, însă, toate manifestările antifranceze ale lui Acheson au fost sensibil atenuate de președintele Johnson, „deși nici acesta nu se numără printre admiratorii lui de Gaulle, este greu de impus”.